

Brud i Forholdet mellem Skole og Kirke, som Skoletilsynsloven medførte, blev helet, at Skolens Opdragelsespligt blev klart fremhævet, ligeledes at den kristne Moral skulde være Grundlag for denne Opdragelse, og at Kristendomsundervisningen skulde være i Overensstemmelse med Folkekirkens evangelisk-lutherske Lære; endelig at det økonomiske Spørgsmaal blev ordnet paa en saadan Maade, at de i Forvejen haardt belastede Kommuner ikke blev trykket helt ned af nye Byrder. Mindretallet havde været villigt til Forhandling paa dette Grundlag og næret begrundet Haab om Imødekommenhed fra Flertallets Side; men Flertallet havde stadig vist Uvilje over for Mindretallets principielle Ændringer og til sidst nægtet at gaa med til de fleste af dets beskedne Krav. Selv om Mindretallet erkendte, at Ministerens Ændringsforslag indeholdt Forbedringer, var der hverken paa det økonomiske Omraade eller angaaende Forholdet mellem Staten og Kirken gjort saadanne Indrømmelser, at Mindretallet kunde tage Medansvar for Loven.

Venstre-Mindretallet ansaa ligeledes de stillede Flertals Ændringsforslag for i mange Maader at være Forbedringer og beklagede, at det ikke var lykkedes at finde Grundlag for en Løsning, der kunde samle alle Partier. Naar heller ikke Venstre kunde medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, skyldtes det imidlertid, at Flertallet ikke havde ment at kunne gøre Indrømmelser med Hensyn til følgende af Mindretallet optrukne Retningslinier:

- 1) Den danske Folkeskole skal som hidtil hvile paa *Folkekirkens Grund*.
- 2) *Den væsentligste Indflydelse* paa Folkeskolens Rammer og Ordning maa ligge hos de *hjemlige Skolekredse* og ikke hos Statsmagten.
- 3) Den *Forskellighed i Skoleformer*, afpasset efter de forskellige Egnes Beliggenhed og Ønsker, der nu præger vor Folkeskole, maa *bevares*, og endelig
- 4) Den *Merudgift*, Lovforslagets Gennemførelse vil medføre, maa for den *væsentligste Del* bæres af Staten.

Kristendomsundervisningens Bevarelse i den danske Folkeskole blev vel lovfæstet, men det maatte beklages, at Formaaalsparagraffen ikke fastslog, at *hele Folkeskolens Undervisning og Arbejde* skulde hvile paa Folkekirkens Grund, og at der ikke med Hensyn til Kristendomsundervisningens Stilling i den københavnske Folkeskole var medtaget tilsvarende Bestemmelser som for det øvrige Land.

Befolkningens Indflydelse paa Skolens Indretning var ikke væsentlig udvidet, men tværtimod snarere indsnævret, og